

er et flertal for den i Folketinget, men lad os sørge for, at det sker under en vis styring og en vis fornuftig tilrettelæggelse.

Når man stiller spørgsmålet: Giver disse lovforslag sikkerhed for, at Maren i Kæret kan få sin telefon? Så er svaret: Ja.

Det, det drejer sig om nu – og det er derfor, jeg lægger så megen vægt på, at trin 2-forhandlingerne er afgørende – er, at når vi går i gang med denne forhandling, skal vi, SF, slås for, at liberaliseringen ikke indebærer, at Maren i Kæret tabes. Det er vores opgave.

Hvis ikke vi var gået ind i disse forhandlinger, blev vores interesser ikke varetaget fra nogens side.

Jeg er klar over, at andre partier også slås for og mener det samme, men i stedet for at melde sig ud og sige: »Maren i Kæret skal have sin telefon, og det er også forfærdeligt, at hun ikke kan få det«, siger vi: »Maren i Kæret skal have sin telefon. Vi slås for det.«

Med hensyn til de laveste priser er det netop afgørende i anden fase, at de laveste priser også kommer Maren i Kæret til gode. Hvis vi ikke gør noget som helst og holder os ude fra forhandlinger, er der ikke den samme vilje og evne til at slås for Maren i kæret.

Formanden:

Folketinget har i dag besøg af Polens præsident, Lech Walesa. På Folketingets vegne byder jeg præsidenten hjertelig velkommen i Folketinget, idet jeg udtrykker ønsket om, at præsidentens besøg må blive vellykket og bidrage til at videreudvikle det gode forhold imellem Polen og Danmark.

(Medlemmerne påhørte stående formandens velkomstord).

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Aage Frandsen kom med nogle bemærkninger om Enhedslistens holdning til liberalisering på dette område, og jeg kan bekræfte over for Folketinget, at Enhedslisten er modstander af liberalisering på dette område som på mange andre, og vi er ikke tilhængere af den linje, som SF har anlagt, hvor man ønsker en liberalisering om end med nogle års forsinkelse, men endemålet bliver altså en liberalisering.

Det er vi ikke enige i, og det var vi naturligvis heller ikke, da sagen var til behandling i Folketingets Europaudvalg. Vi tilbød regeringen, at der kunne blive lavet en aftale mellem regeringen, SF og Enhedslisten om disse ting. Det tilbød vi regeringen, men det er jo regeringens opfattelse, at den hellere vil samarbejde med de borgerlige, og derfor kom der ikke noget ud af det; men det er ganske forkert, når hr. Aage Frandsen forsøger at sprede det indtryk, at Enhedslisten bare ville melde sig ud.

Jeg kan bare sige til hr. Aage Frandsen, at vi ikke er indstillet på at gå under åget ligesom SF og acceptere disse liberaliseringer. Vi finder ikke, at det er tilstrækkeligt, at de bliver udsat to eller tre år, når endemålet så bliver det samme.

Jeg har ikke ønsket, at der skulle opstå en polemik omkring det her mellem SF og Enhedslisten, men jeg må dog sige, at det er SF, der bærer liberaliseringen igennem i denne sag.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Da sagen var for i Europaudvalget i efteråret, var der forskellige mindretal i Europaudvalget. Det største mindretal ønskede liberaliseringen omgående. Det næststørste mindretal – det var regeringspartierne – ønskede en liberalisering med endelig ikrafttræden i 1998.

SF havde dér muligheden for at indtage det standpunkt, som hr. Keld Albrechtsen indtog på Enhedslistens vegne, nemlig at sige: Vi vil slet ikke have det, og dermed sige: Hvis ikke vi kan få det ønske opfyldt, er vi ikke med i noget.

Dér valgte SF at støtte regeringen, fordi det ellers ville være det største mindretal, der ville komme til udtryk, og vi ville ikke have, at den danske regering skulle tage ned i EU og gå ind for liberalisering omgående. Det er baggrunden for, at vi i efteråret 1994 gik med i beslutningen i Europaudvalget.

Jeg vil dertil også sige, at det drejer sig om teleområdet, hvor Tele Danmark i forvejen på baggrund af en beslutning truffet af andre partier er kommet på aktier, og vi ser ikke på det på samme måde som en række andre offentlige foretagender, for i virkeligheden er der tale om, at Tele Danmark er et halvprivat foretagende – det har vi ikke været tilhængere af – og når der er tale om et halvprivat foretagende på markedet, synes vi ikke, der er nogen grund til at beskytte det halvprivate foretagende og sige, at de skal have monopol, for de skal under alle omstændigheder varetage profitinteresser, når